

[Alfred Jensen.]

officielt opretholder overfor Sovjetunionen, og det er vel også udenfor enhver tvivl, at udtalelser og bestræbelser af den art ikke gavner Danmarks forhold til Sovjetunionen. Det er et spørgsmål, om ministeren er opmærksom på disse forhold, og om ministeren påtaler udtalelser af denne art. Hvis ministeren ikke har været opmærksom på forholdet, vil jeg spørge, om han nu efter at være blevet opmærksom på det agter at foretage sig noget. Jeg mener, at der er så meget mere anledning dertil, som der fra de kredse, der her er tale om, også tales om angivere og om kartoteker. Omtalte hr. H. Schrøder Hansen har nemlig i sin artikel også sagt til hjemmeværnets folk, at de bør angive selv de mindste bagateller, for at det kan gå til militæret og give stof til det materiale, som det militære efterretningsvæsen har brug for. Efter det ærede medlem hr. Frode Jakobsens udsagn er hjemmeværnet jo hverken noget politisk organ eller udstyret med politiske beføjelser eller har politiske kartoteker. Så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke vil tage afstand fra noget sådant, hvorfor man, når der udsendes erklæringer om dette eller hint anliggende, ikke også kan så at sige revse de kredse indenfor hjemmeværn og militær, der overtræder deres kompetence så groft. Jeg synes, det er såre betegnende, at jeg ikke herfra har kunnet få ministeren til at erklære, at alt det, der tales om indenfor hjemmeværnet, om kartoteker og likvideringsgrupper, ikke er i overensstemmelse med regeringens vilje og billigelse.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det ikke er hjemmeværnet, der er til debat.

Alfred Jensen: Nej, det er fuldkommen rigtigt, men det er militærets forhold...

Formanden: Nej, det er det ikke, det er spørgsmålet om danske besættelsesstyrker i udlandet.

Alfred Jensen: Det problem, jeg er inde på her, vedrører i allerhøjeste grad de militære forhold. Det er givet, at man ikke kan se isoleret på disse spørgsmål, fordi netop en hel del af de officerer, der her er tale om, også optræder indenfor de korps, der sendes til Tyskland, og derigennem i allerhøjeste grad med deres ord og deres optræden kan bidrage til at drage danske styrker ind i klammeri med andre landes tropper og således bringe Danmarks fred i fare. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan man be-

handler disse spørgsmål. Derfor må vi kræve, at regering og minister sætter sådanne personer på plads. Det nytter ikke noget, at man forsøger at give det udseende af, at dette intet har med militæret at gøre, og at det i dag kun drejer sig om et rent teknisk anliggende. Det drejer sig i dag som ved tidligere lejligheder om forhold, der får indflydelse ikke alene på Danmarks politik, men også på Danmarks stilling til andre lande. Derfor har jeg fremdraget disse forhold og påtalt dem, og jeg ønsker, at ministeren skal udtale sig herom. Men som jeg startede, vil jeg slutte med at sige, at vi kan ikke stemme for det lovforslag, der her foreligger.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg takker de tre ærede ordførere, der først har talt, de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Kalundborg), hr. Arnth Jensen og hr. Carsten Raft, for den tilslutning, de har givet til det foreliggende lovforslag. Jeg kan i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Carsten Raft understrege, at den uddannelse, der har fundet sted i de år, vi har haft brigaden og derefter kommandoet syd for grænsen, har været en i alle henseender første classes uddannelse, som vi på lang sigt kun kan have glæde af ved den opbygning af forsvaret, vi står midt i.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen undrede sig over, at der i lovforslagets bemærkninger i år er angivet, at kommandoet i øjeblikket er på 1400 mand, og at man tilstræber en forøgelse af det, muligvis i årets løb, inden loven udløber. Det ærede medlem henviste i denne henseende til de overenskomster, der er afsluttet siden 1947, den første i 1947, den anden i 1949, og mente, at styrken i overensstemmelse hermed kun skulle være på 1000 mand. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at i den overenskomst, der er afsluttet mellem Danmark og England i så henseende, står der, at styrken kan gå ned til dette tal. Det var ikke noget påbud om, at den skulle gå ned til dette tal, og den har mig bekendt aldrig været nede på 1000 mand. Den har været nede på 1 200—1 300 mand og er forøget i løbet af det sidste 1½ år med nogle enkelte afdelinger; det er meningen, at man måske i løbet af det år, der kommer, vil forøge den med enkelte andre afdelinger, ganske simpelt for at få sammensat det danske kontingent på en sådan måde af de forskellige våbenarter, at det kommer til at stå i et rimeligt og taktisk set bedre forhold til den norske styrke på 4 000 mand, som i øjeblikket befinder sig syd for grænsen. Denne står